

Thánh Vịnh 125

Hương Lúa

Ôi vĩ đại thay việc Chúa đã làm đã làm cho Ta.

Ôi vĩ đại thay việc Chúa đã làm đã làm cho Ta.

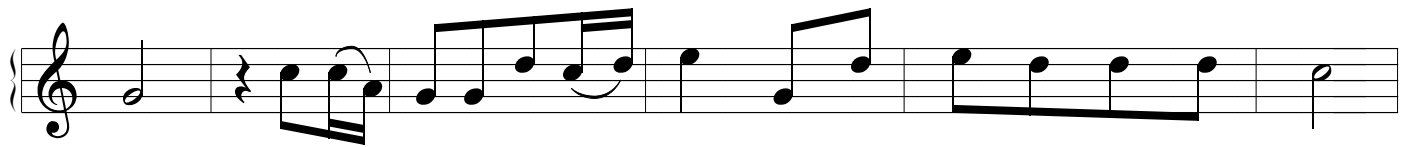
Ta thấy mình chan chứa, chan chứa niềm vui.

Ta thấy mình chan chứa, chan chứa niềm vui.

1. Khi tù nhân Si - on được Chúa dẫn về, Ta là Ta tưởng mình, tưởng

mình như giữa cơn mơ, miệng reo vang muôn câu cười nói, trên đôi môi rộn rã nhạc

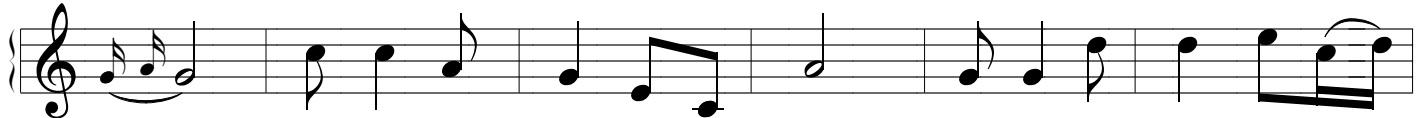
mừng. 2. Khắp chốn ngoại dân loan truyền với nhau: Ôi vĩ đại việc Chúa đã

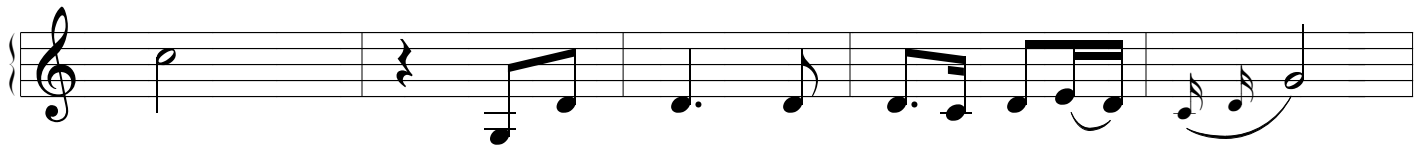
làm, ôi vĩ đại kì công của Chúa, lòng Ta thấy hân hoan vui mừng.

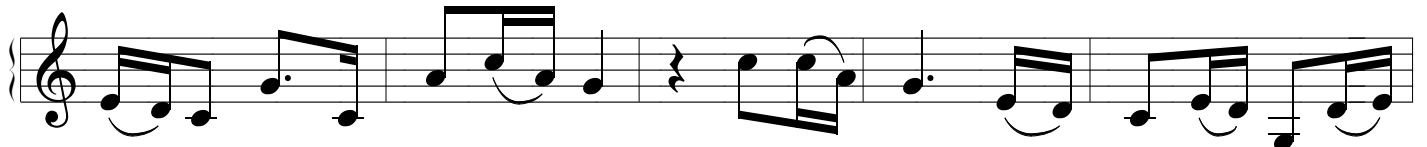
3. Xin Chúa dẫn tù nhân chúng con trở về, như mưa dẫn nước về suối cạn Miền

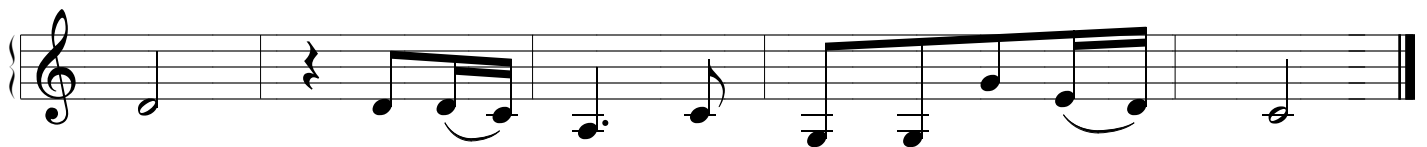
Nam. Ai đi ghen ngào gieo hạt giống, mùa gặt mai sau khắp khởi

mừng. 4. Họ ra đi, ra đi lệ rơi nước nở,

mang hạt giống, hạt giống vãi gieo. Lúc trở về, trở về hớn hờ reo

vui, vai mang nặng, mang nặng những gánh lúa vàng.